

CZECH HOSPITAL, o.s.

Závěrečná zpráva o realizaci malého lokálního projektu ZRS
2011

Omezení otrocké práce v karakorumském zemědělství

V Olomouci dne 23.11.2011

RNDr. Margita Štěrbová
Ing. Vítězslav Dokoupil

CZECH REPUBLIC
DEVELOPMENT COOPERATION

Závěrečná zpráva o realizaci malého lokálního projektu ZRS

Název projektu: Omezení otrocké práce v karakorumském zemědělství		Číslo projektu:
Partnerská země: <i>oficiální název země</i> Pákistán	Místo spolupráce (lokality): Arandu, dolina Basha v pohoří Karakorum (záp.Himáláj) district Shigar Gilgit-Baltistán, Pákistán <i>název regionu/provincie/města</i>	
Předpokládané datum zahájení projektu: 1.4.2011	Předpokládané datum ukončení projektu: 31. 10. 2011	
Celkový rozpočet: 500.000,-Kč		
Požadovaný příspěvek z prostředků ZRS ČR (Kč): 400.000,-Kč	Ostatní zdroje: 100.000,-Kč	
Instituce/realizátor: Czech Hospital, o. s., Šlechtitelů 636/6, Olomouc, 783 71, ČR RNDr. Margita Štěrbová – mobil: 723975501, email: dina@czechhospital.cz Ing. Vítězslav Dokoupil – mobil: 737288005, email: vita@czechhospital.cz Banka: Raiffeisenbank a. s. – transparentní č.ú. 3350843001/5500		
Místo, datum, jméno a podpis zpracovatele zprávy : V Olomouci 23. listopadu 2011 RNDr. Margita Štěrbová Ing. Vítězslav Dokoupil		

1. Shrnutí

Realizace projektu „Omezení otrocké práce v karakorumském zemědělství“ začala již z jara 2011, kdy jsme začali vyhodnocovat informace o cenách a možnostech trhu získané od pana Saqeeba Ahmeda. Během dubna až června jsme několikrát komunikovali s dodavateli traktorů v Pákistánu a zjišťovali možnosti koupě a dopravy na místo. Nakonec jsme vyřízením všech formalit, tak aby byly vyřízené a nachystané před naším příjezdem do Pákistánu, pověřili pana Saqeeba Ahmeda ze spolupracující NGO BHEF.

Traktor jsme zakoupili od firmy MILLAT TRACTORS LIMITED sídlící v Lahore.

Ostatní zemědělskou techniku od společnosti DARA AUTOS Islamabad/Rawalpindi, která nám zajistila i převoz veškeré techniky do Skardu. Tímto náš úkol, ale nekončil. Traktor měl sice malé zpoždění, ale nakonec dorazil v pořádku do Skardu, kde jsme na něj čekali.

6.10.2011 tohle je datum, kdy náš projekt nabývá konkrétní podoby. Traktor dorazil včera do Skardu a je i s mlátičkou připraven na svoji nelehkou cestu do vesnice Arandu.

U snídaň ve Skardu máme pohovor se Sekandarem o tom, jak si představujeme hospodaření s traktorem. Dostává k dispozici traktor, vlečku, mlátičku, pluh, jedny náhradní velké i malé gumy a naftu na následný transport a první mlácení. Nic následného mu již v budoucnu platit nebudeme. To jsou veškeré opravy, gumy, naftu a oleje. Všechno bude v jeho režii. Jedinou podmínku máme, aby místní lidé z Arandu měli pro mlácení a orání výhodnější ceny. Souhlasí. To je první nástřel našich podmínek, které budou zakotvené ve smlouvě. Následně budeme muset v Arandu říci i ostatním, jak si představujeme provozování darovaných věcí. Podle našich zkušeností tu velmi dobře a účinně funguje veřejná kontrola.

Při projednávání podmínek jsme se po pěti letech dověděli pro nás příjemnou novinu, že pozemek pod nemocnicí byl věnovaný právě Sekandarem. Do této doby jsme byli přesvědčeni a byli přesvědčováni, že pozemek věnovala vesnice. Jestliže je to tak a Sekandar nám to dokládá výpisem Patvari (zdejší Katastrální úřad), pak je to na zdejší poměry naprosto neobvyklá věc. Svědčí o charakteru Sekandara. V horách Baltistánu je zažitá praxe: Když někomu poskytnu pozemek, na kterém je postavena investorem budova (například škola, nemocnice, dispenzárium), pak po dobu provozování budovy musí být někdo z rodiny zaměstnán jako čokýdar čili správce a hlídač v jedné osobě. Když se podmínky nesplní, pak je automaticky vlastníkem budovy majitel pozemku a může si s ní dělat, co se mu zlíbí. Třeba místo školy sklad. No a osvícený Sekandar proti všem normám a zvyklostem v roce 2007 pozemek bez jakýchkoliv famfár věnoval Czech Hospital. Opravdu je to pro nás dobrá zpráva už i proto, že jsme si za dobu našeho působení v Arandu vytipovali Sekandara jako spolehlivou osobu, technicky i morálně zdatnou. Jako jeden z mála nám dokázal bez nároku s leccím pomoci.

Před obědem se jdeme podívat na traktor. Ferguson MF240, typ který je zde nejvíce známý a umí ho opravovat snad v každé vesnici. Což je jedna z důležitých věcí – umět snadno a dostupně opravit. Po zkušenostech, kdy jsme dovezli generátor Zepelin a při první poruše byl na rok odstaven, protože ho nedovedl nikdo opravit, už tuto podmínku důsledně zohledňujeme. „Trolí“ nebo-li vlečka, kterou nám firma dodala je na zdejší poměry totálně nevyhovující. Je bez pérování, delší a vyšší. Na prvním větším hupu či balvanu, kterých je tu na cestách bezpočet, se naložená vlečka převrátí. S delší vlečkou by traktor také neprojel některé velmi ostré zatáčky na zdejších horských cestách.

Spíše se hodí do Padžábu než sem do hor. Výsledek je, vlečka se musí přestavět. Celkově se musí zkrátit, udělat na ní lepší pérování s větším rozsahem, zpevnit vespod podlahu dřevěnými trámkami, udělat v přední části rám, vylepšit sklápění a vyměnit ložiska v kolech. Naštěstí pro zdejší řemeslníky to není problém. Problém je jen časový. Hussein opět prokázal své vyjednávací schopnosti. Z původní ceny sto osmdesáti tisíc domluvil sto třicet pět i s přiděláním dalšího sedadla pro spolujezdce, přiděláním střechy a vyrobením bedny na nářadí na traktor. Ještě že je kluky máme. Hloupé Evropany by pěkně natáhli. Ceny pro cizince tu jsou vždy jiné. Oprava potrvá deset dní.

Původně měl traktor vyjízďet brzo ráno, ale v jedenáct hodin jsme zjistili, že traktor dojel do třiceti kilometrů vzdáleného Sigaru. My jsme totiž ráno nakládali ještě na bazaru „Džolu“ (lanovka přes řeku, kterou se přepravují lidé, zvířata i materiál), kterou jsme nechali vyrobit pro jednu vesničku pod Sieskem v údolí Basha. Původní byla naprosto v katastrofálním stavu. Traktor dojíždíme u mostu přes řeku Braldu. Domluva, dojedou ještě dnes do Doko, kde přenocují. My dojedeme až do Arandu, z kterého se vrátíme zítra do Doko a budeme filmovat a dokumentovat cestu mlátičky přes nejhorší úseky cesty do Arandu.

Do Arandu se za námi přijel podívat jeden Švýcar slovenského původu. Lojza, tak se jmenoval, chtěl jet druhý den nazpět do Skardu. Večer se se svým doprovodem domlouval na ranní brzký odjezd. V sedm hodin bezpodmínečně odjezd. Ani o minutu později. Říká: „Jsem zvyklý na švýcarský čas“. Mysleli jsme si svoje. Známe zdejší poměry. Jemné rozlišení časové osy, tak jak to umí Evropané, je zdejším lidem cizí. Jejich maximální rozlišovací schopnost je tak půlden a to jen s kraválem. Většinou se mnohé řeší, až čas uzraje.

Ráno jsme ještě před naším odjezdem naproti traktoru zařizovali ještě nějaké důležité nezbytnosti kolem provozu nemocnice, jako například pohovor o pravidlech provozu nemocnice, provozu rescue toyoty a provozu traktoru s místními třemi náboženskými vůdci. Na závěr naší schůzky, jak je místním zvykem, popijeme čaj a z okna vidíme Lojzu chodícího nervózně sem a tam. Dívá se na hodinky, na kterých je už půl jedenácté, a všichni kolem jsou v pohodě. Včetně nás, i když mi máme jet do Doko naproti traktoru s mlátičkou. Asi jsme již domestikováni. My víme, že i chlapi v Doko posedí a povykládají si při čaji.

Pravdu jsme měli. Našli jsme je ležet u cesty ve stínu pod velkým ořechem. Traktor i s mlátičkou odstavený a zajištěný pod koly kameny. Přijeli jsme kolem půl jedné. Cestou jsme museli odolat pozvání na čaj v Gonu a u Akbara, což je kontraktor na cestu. Mimochodem, cesta je parádní. Jsme na ni hrdí. Dobrý počín v pravou chvíli. Vůbec jsme na nových již opravených místech tentokrát nepocíťovali strach. Akbara jsme chválili. Konečně vidíme, že dopravit mlátičku po zdejší cestě bude v tento okamžik možné a nebezpečí zřícení našeho transportu se minimalizovalo.

Ještě před odjezdem z Arandu, jsme si řekli, že některé úseky jsou dosti strmé a traktor bude mít asi problém mlátičku utáhnout. Ne že by neměl sílu, ale bude se zahrabávat. Taktéž při strmých sjezdech, vzhledem k tomu, že brzdy mají jen velká kola, to nemusí ubrzdít. V Arandu jsme se domluvili s Fidou Alim, že nám pojede naproti s druhým traktorem. V případě potřeby, že to bude třeba, nám pomůže táhnout náklad.

Z Doko se hned neodjede. Nejprve musíme posedět, sníst vajíčko a popít čaj. A ještě jeden. Pak teprve odjíždíme. Na oje mlátičky chlapi naloží obrovské těžké balvany a vyrážíme. S námi odchází ještě tak patnáct chlapů a plno malých kluků. Kousek za Doko je první větší stoupání, tak jdou s námi, kdyby bylo třeba táhnout a tlačit. Odjíždíme napřed a čekáme je u stoupání. Za chvíli traktor dojíždí. Zastaví pod stoupáním a zkušený řidič, kterého nakonec sehnal Hussein, si prohlédl kopec. Nasedl a rázně se rozjel. Dojel jen do třetiny kopce. Pak začal

poskakovat, jak velká kola zabírala, chvíli jedno pak druhé, hrabala, hrabala, až se traktor z poloviny zahrabal do cesty. Horko těžko ho z té díry dostali ven. Všechno bylo na úzké cestě nad hlubokou strží. Díry se zaházely velkými kameny a urovnaly. Uvázalo se za traktor lano a všichni chlapi se zapřáhli do lana. Druhý pokus. Traktor se mlátil ze strany na stranu, chlapi táhli, napínali svaly, ale traktor se dál nedostal. Znovu je zahrabaný. Nedá se nic dělat. Jen sednout a čekat na Fida Aliho s traktorem a další lidi, kteří by pomohli táhnout. Cesta je zablokovaná traktorem a mlátičkou, takže růžová toyota s Lojzou, která jede shora, neprojde. Lojzu jsme totiž předjeli pod Bisilem. Šli se podívat do Bisilu na kameny, které tu Bísilané těží. Kdeže je švýcarský čas. Lojza již rezignoval. Ale za to co vidí teď, co se děje s traktorem a mlátičkou, jak si vyhýbá na cestě dvanáct feetů široké Fida Aliho traktor s toyotou, napřed jednou a pak druhou, na to určitě nikdy nezapomene. Utvořili jsme mu ještě pěkné zážitky. Skláněl se před všemi přítomnými. Nás obdivoval, že se dokážeme pohybovat v jejich časových měřících.

Fida Aliho traktor sám o sobě nestačil. Zapřažené dva traktory nemohly vyjet. Muselo se vzít další lano a zapřáhnout všechny lidi, co tu byli. Pak se teprve s hrabáním kol přece jen pomalu celý konvoj strojů a lidí dostal až na vrchol stoupání. Měli jsme radost. Včetně Lojzy. Teď už jen se protáhnout kolem růžové toyoty a jede se dál.

Cestou jsme měli ještě dvě zastávky. První, abychom v místě, kde se stala na jaře havárie, při které zemřeli čtyři lidé, umístili ceduli (board), na kterou jsme pro všechny kolemjdoucí, či jedoucí napsali:

This road from Doko to Arando was repaired after the big accident (7.7.2011) by the Czech NGO "CZECH HOSPITAL" in frame of humanitarian help to people of Basho valley. October, 2011

Nad textem je naše logo Czech Hospital a logo v české i anglické verzi Česká republika

pomáhá. Nechyběla společná fotografie s českou vlajkou.

Druhá zastávka byla u rozbité džoly. Spěchali jsme. Do Arandu to ještě daleko a za chvíli se začne stmívat. Výměna staré džoly za novou proběhla bez komplikací. Na druhé straně řeky přibíhali lidé z vesnice, jejíž jméno si už nemohu vzpomenout. První zkušební jízdu přes teď na podzim klidnou řeku absolvovali dva zástupci vesnice, kteří nás přišli pozvat na čaj do vesnice. Bohužel jsme, kvůli přicházející tmě, museli, k jejich velkému zklamání, odmítnout. Slíbili jsme, že se zastavíme při zpáteční cestě z Arandu, kterou plánujeme na sedmáctého října.

Vyjeli jsme napřed a počkali u jednoho prudkého sjezdu. Bylo nám jasné, že tady bude mít traktor problém s ubrzděním. Viťa si nachystal kameru a čekal na konvoj. Předpokládali jsme, že druhý traktor vzadu bude přes lano přibrzďovat. Na vrchu se konečně v záběru objevil traktor i s mlátičkou. Řidič na vteřinu zastavil a snad

jen aby se nadechl, se opět pomalu rozjel. Sám bez druhého traktoru. To, co následovalo, nám úplně vyrazilo dech. Viťa křečovitě svíral kameru a podvědomě se přitiskl ke stěně. Nejráději by se do ní vtiskl. Mlátička plnou svou vahou začala tlačit traktor před sebou. Řidič sešlápl naplno brzdu, kola traktoru se sice zastavila, ale traktor ne. Ten naopak nabíral na rychlosti. Šílený obrázek, traktor se zabrzděnými koly, vlevo prudký svah nahoru, úzká cesta, vpravo díra dobrých osm set metrů hluboká a před tím vším Viťa vpředu s kamerou. Už to vypadalo, že bude buď rozdrčený, nebo se vším smetený dolů do propasti. Řidič svíral volat a vši silou stál na brzdě. Měli jsme pocit, že se stále usmívá. Budeme si ho muset zkontrolovat doma na

záběrech z kamery. Když už začala mlátička traktor přetáčet, což na této cestě znamená pád dolů do řeky, řidič na vteřinu povolil brzdu, srovnal se a znovu brzdu sešlápl. Dobrý, jen na rychlosti přidal. Všechno se prohnalo kolem Víti. Je celý. Rozklepal se jako malý ratlík. Kousek pod ním se cesta trochu srovnala a traktor i s mlátičkou zastavili. Na rozdíl od nich nám do smíchu moc nebylo. Po Vit'ovi snad ve skále zůstala fosílie. Bohužel až doma jsme zjistili, že tento dramatický moment na kameře není zachycený. Asi při těch nervech Vit'a nezmáčkl spoušť kamery.

Jelikož už přestávalo být vidět a chtěli jsme tu slávu příjezdu do vesnice mít nafilmovanou, domluvili jsme se, že do Arandu dnes nedojedou. Přenocují v Gonu a do Arandu dojedou ráno. I s českou vlajkou na traktoru. Nechali jsme je o samotě a odjeli zpět do Arandu. Ovšem jejich cesta do Gonu nebyla jen tak jednoduchá. Druhý den jsme se dověděli, že ještě na několika úsecích museli pěkně zabojovat, aby se do Gonu vůbec dostali. Dojeli tam až v pozdní noci.

Ráno pro nás přibíhá Najaf (Dispenzář naší nemocnice Czech Hospital), že bude trhat zub, abychom si akci natočili. Jdeme do nemocnice a během chvilky je zub venku. Stařík spokojeně odchází. Zajímavé na tom je jen to, že Najaf se na trhání zubů obléká jako by šel na velký chirurgický zákrok. Oblékne si modrý operační plášť, který tu máme ještě z původní dodávky z Česka, nasadí si roušku, oblékne sterilní rukavice a jde na zákrok. Přitom jiné sice drobné, ale vážnější chirurgické operace, provádí ve svém civilním oblečení a bez roušky. Jen rukavice si bere. Je to pravděpodobně vliv španělských doktorů, kteří v létě nějaký čas pobývali v naší nemocnici. Zubní zákroky Najafa učila španělská stomatoložka. Za tím o španělských lékařích víc nevíme, jen to, že si na nás brali kontakt a prý se s námi spojí.

Přes trhání zubu jsme málem prošvihli příjezd traktoru do Arandu. Traktor měl na sobě českou vlajku a doprovázelo ho ohromné množství lidí. Sbíhali se ze všech koutů vesnice. Pro vesnici velká událost. Copak traktor, na něj byli vesničané již zvyklí. Fida Ali má traktor, ale mlátička tu ještě nebyla. Mlátička ulehčí práci hlavně ženám, na kterých ležely veškeré práce kolem žní. Arandu zažívá přelom ve zvycích. Po staletí lidé mlátili obilí jen s pomocí těžkých zvířat, které chodily několik dní stále dokola kolem kůlů poháněny především ženami

a dětmi. Těžká zvířata (jaci a dzoo) svou vahou drtily klasy, aby zrno, které z klasů vypadalo, pak ženy několik dnů sbíraly a prosévaly ve větru. Podrcenou slámu nosily jako píci pro dobytek na zimu do svých chatrčí. Teď je to práce mlátičky. Naopak muži, kteří se těchto prací moc nezúčastňovali, maximálně uvazovali zvířata ke kůlům, teď budou muset mlátičku krmit obilím. Práce budou probíhat podstatně rychleji. Se zvířaty trvala sklizeň kolem dvaceti dnů a víceméně stále hrozilo riziko deště. S mlátičkou práce budou trvat jen pár hodin.

Takový traktor se musí pořádně oslavit. Hlavně se ale musí udělat obřad, kterým se zaručí, že se nestane žádné neštěstí. Už jsme takový obřad jednou zažili v Ascoli, když jsme darovali Husseinovi Toyotu, Rescue. Základ obřadu je statný beran, se kterým se třikrát obejde traktor. Pak vykopou malou jámu, spíše díru, berana nad díru povalí a podříznou mu hrdlo. Krví se plní díra. Až vykrváčí, uříznou mu hlavu, se kterou obchází traktor a krví potřísni kola, šasi, kapotu. Tělo berana umyjí vodou, tak aby všechna tekla do díry s krví. Pak díru zahrnou a děti ji ušlapou. Tělo berana stáhnou z kůže. Ne jako u nás, stáhnou ji tak, aby zůstala celá. Staženou kůži používají jako pytel na zrní uchovávané přes zimu. Maso a ostatní se zpracuje v kotlích nad otevřeným ohněm u Sekandarova domu. Večer je potom hostina, které ovšem předchází modlitba a čtení z koránu. Musíme říci, že kotle a oheň v úzké uličce noční vesnice mají velkou atmosféru. Obličje mužů

jsou osvětlovány ohněm. Ve tmě se vytratila všechna ta špína kolem. Splýnula s tmou. Nad hlavami ze tmy temně šedě vystupují bílé stěny hory Bargandžo. Z kotlů se páří, Mahdi promíchává vařící vodu s masem. Občas vytáhne kus masa, do kterého kousne, aby vyzkoušel, jestli už je hotové. U toho, k obveselení okolo čapících mužů, dělá opičky. Doufejme, že traktor i mlátička jsou obřadem dobře pojištěni.

Slavnostní spuštění mlátičky. Tož to byla událost. To jsou okamžiky, kdy se vám vrací všechno to úsilí, které tu máme. Okamžiky, kdy čerpáte svou mzdu v podobě radosti. Začíná nová etapa života zdejších lidí, hlavně žen. Arand'ané si to moc dobře uvědomovali. Byla tu celá vesnice. Doposud, když jsme nějakou novinku v obci zaváděli, byli přítomni povětšinou muži. Teď tu byly ženy. Tolik žen

najednou
pohromadě

jsem za dobu našeho působení v Arandu ještě neviděl. Byly všude kolem i střecha sousedícího domu byla plná. Divil jsem se, že střecha to množství lidí vydržela. Fida Ali nechal po domluvě ze své sklizně pár snopů obilí, abychom mohli demonstrovat práci mlátičky. Ta je poháněna traktorem. Těsně před spuštěním mlátičky se kolem stojící vesnice hlasitě modlila a volala "Alláh" a provolávala slávu České republiky. Ruce pozdvižené do úrovně ramen dlaněmi

nahoru. Traktor byl nastartován a někteří kolemstojící pokládali na kapotu traktoru peníze. Mlátička se roztočila. První snopy byly za velkého jásotu do ní vhozeny. Mlátička začala chrlít posekanou a rozdrčenou slámu výfukem ven do velké vzdálenosti. Děti tou směsí prachu a slámy radostně probíhaly. Ženy svými hrdly trylkovaly. Všichni očekávali první čisté zrno z mlátičky. Přišlo a chytali ho prvně naivně do čepic. Pak už čepice nestačily, přišel na řadu šos od šalvár kamiz a i ten byl nakonec nahrazen pytlem. Musel to být pro ně velmi radostný a emotivní okamžik. Přímo na místě všichni viděli, že to co dělali několik dní, teď bylo za pár minut. Skok do nové historie.

Po našem návratu do Skardu jsme našli na bazaru již hotovou upravenou „trolli“ vlečku. Sekandar přistavil traktor, na který byla namontována střecha, instalováno ještě jedno sedadlo pro spolujezdce a dozadu nad kardanový pohon hoši vyrobili velkou bednu na nářadí. Dokonale připravený stroj do zdejších drsných vysokohorských podmínek. Sekandar naložil všechny náhradní díly, naftu, pluh a pro vesnici nějaké zásoby potravin na zimu a vyrazil zpět do Arandu. My jsme naopak odjížděli po KKH zpět do Islamabadu. Bylo špatné počasí a nelétalo letadlo a my nemohli již déle čekat. Opět jsme náš čas využili do poslední chvíle.

2. Hodnocení aktivit a výstupů, srovnání realizovaných výstupů a aktivit projektu s plánem projektu

Očekávané a předem stanovené cíle projektu byly splněny, tzn., že bylo dosaženo urychlení celého procesu sklizně obilí, byla podstatnou měrou ulehčena práce žen, celý průběh prací byl zefektivněn. Práce probíhají pomocí zakoupené techniky, bylo tedy docíleno i odstranění namáhavé práce používaných zvířat hraničící s týráním.

I když projekt probíhal v souladu s předem stanoveným postupem, bylo nutné přistoupit k drobným změnám, dodatečným pracím a k přesunu financí, tak abychom mohli

naplnit všechny plánované cíle a zajistit tak všechny předem stanovené výstupy. Zatímco na traktor a pluhu jsme peníze nedočerpali, bylo zapotřebí zaplatit přestavbu vlečky. S tímto úkonem jsme dopředu nepočítali, proto jsme nedočerpané peníze použili za tímto účelem. Dále stouply náklady spojené s přepravou. Bylo zapotřebí pronajmout traktor i se zkušeným řidičem, díky kterému jsme byli schopni náš traktor i s mlátičkou dopravit do Arandu. V celkovém součtu jsme veškeré peníze vynaložili na zajištění aktivit, výstupů a cílů projektu. V místě realizace bylo dohodnuto a písemně stanoveno, za jakých podmínek budou jednotlivé stroje obyvatelům vesnice Arandu půjčovány, byla stanovena zodpovědná osoba, bylo také dohodnuto, že stroje musejí nadále sloužit i obyvatelům přilehlých vesnic.

Tímto vším bylo zajištěno, že zemědělství v Arandu a přilehlých vesnicích stává se pro obyvatele jistým a stálým zdrojem obživy.

3. Hodnocení řízení projektu

Projekt byl ze strany České republiky organizačně zajištěn všemi členy občanského sdružení Czech Hospital. Plnění aktivit projektu v místě realizace měl na starosti Realizační tým Czech Hospital zastoupený paní Dinou Štěrbovou a panem Vítězslavem Dokoupilem. Vzhledem ke skutečnosti, že naše nadace funguje v místě realizace projektu již od roku 2006, máme mezi místními obyvateli vybrány ty, kteří jsou nám schopni pomoci a jsou schopni nás seznámit s obchodníky či dodavateli potřebných produktů. Nejinak tomu bylo i při realizaci tohoto projektu. Již před odjezdem z naší loňské mise jsme jednali s panem Saqeebem Ahmedem o našem záměru koupit zemědělskou techniku a pověřili jsme ho k průzkumu trhu a zajištění co možná nejvíce informací. V průběhu roku jsme s ním několikrát komunikovali a vyhodnocovali jsme obdržené informace.

4. Kvalita a udržitelnost projektu

Jednotlivé stroje byly zakoupeny od místních dodavatelů, potřebné úpravy na nich prováděli místní řemeslníci tak, aby byly stroje plně funkční pro účely obyvatel Arandu. Traktor s vlečkou a pluhem i mlátička byly předány do užívání vybranému obyvateli vesnice Arandu. S ním byla sepsána smlouva o užívání a o povinnostech, jako je správa a údržba, které mu tímto nabytím nastávají (smlouvu přikládáme jako přílohu této zprávy). S podmínkami užívání byli seznámeni jak všichni obyvatelé Arandu, tak duchovní i volení vůdci vesnice. Z našich zkušeností vyplývá, že je to jediný opravdu účinný krok k akceptaci námi stanovených podmínek a k tomu, aby byly jednotlivé námi předávané stroje co nejlépe využívány k prospěchu všech obyvatel a udržovány v dobrém technickém stavu.

5. Závěry a doporučení

Tímto realizovaným malým lokálním projektem a ostatními souvisejícími aktivitami společnosti CZECH HOSPITAL o. s. Česká republika vstupuje do podvědomí jak místních obyvatel, zahraničních turistů tak i úředního a vládního establishmentu.

Po dobu našeho působení se setkáváme s velice pozitivním ohlasem. Zastupitelský úřad v Islamabadu může výstupy tohoto malého lokálního projektu i ostatních aktivit CZECH HOSPITAL o.s. v Pákistánu úspěšně využívat při svých jednáních na různých úrovních.

6. ZÁVĚREČNÁ FINANČNÍ ZPRÁVA

Celkový rozpočet z prostředků ZRS ČR v Kč:

400.000,-Kč

1. Osobní náklady celkově: 0,-	<i>Počet jednotek (měsíc/den/hodina)</i>	<i>Cena za jednotku v Kč</i>	<i>Celková částka v Kč</i>
Jednotlivé osoby (včetně zdravotního a sociálního pojištění, každá osoba evidenci ve zvláštní řádce)			
<i>Manager projektu</i>	0	0	0
<i>Koordinátor projektu</i>	0	0	0
2. Cestovní náklady celkově: 0,-			
Podle typu	<i>Počet jednotek (letenek, nocí, víz, dnů/měsíců atd.)</i>	<i>Cena za jednotku v Kč</i>	<i>Celková částka v Kč</i>
<i>Mezinárodní cestovné</i>	0	0	0
<i>Místní doprava</i>	0	0	0
<i>Ubytování</i>	0	0	0
<i>Víza</i>	0	0	0
<i>Zdravotní příprava, např. očkování</i>	0	0	0
<i>Cestovní pojištění</i>	0	0	0
<i>Stravné (dle vyhlášky Ministerstva financí ČR)</i>	0	0	0

3. Vybavení a dodávky zboží (pouze plně pro účely projektu):

Název	Plán	Skutečnost
Traktor	200.000,-	126.987,-
Vlečka	35.000,-	75.187,-
Pluh	20.000,-	9.765,-
Mlátička	63.000,-	64.446,-
Náhradní díly	5.000,-	22.755,-

4. Přímé náklady v místě realizace: např. pronájem nemovitosti, kancelářské potřeby apod.

Název	Plán	Skutečnost
Pronájem zimoviště	20.000,-	23.435,-

5. Služby plně zajištěné externí dodávkou: např. konstrukční a technické práce, doprava materiálu, překlady apod.

Název	Plán	Skutečnost
Doprava strojů	30.900,-	51.325,-

6. Přímá podpora cílovým skupinám: např. cestovné, stravné, úhrada poplatků apod.**0,- Kč****7. Administrativní (nepřímé) náklady (maximálně 7 % ze součtu nákladů v bodech 1 – 6):****26.100,-****V Olomouci 23.11.2011****RNDr. Margita Štěrbová, Ing. Vítězslav Dokoupil**

7. Přílohy

- Fotodokumentace
- Kopie účetních dokladů
- Kopie darovací smlouvy o předání techniky

- Příloha: Fotodokumentace

Nový traktor s vlečkou

Mlátička

Rozprava, jak upravit vlečku

Zahájení opravy vlečky

Pohled do dílny, kde se přizpůsobují vlečky k traktorům

Pohled na práce a prostředí v dílně

Nový traktor s vlečkou doplněný střechou, sedačkou a bednou

Upravená vlečka

Nový pluh

Jeden traktor a lidská síla na některá stoupání nestačily

Museli jsme najmout ještě jeden traktor

Dva traktory a lidská síla to už zvládly

Příjezd do vesnice byl impozantní

Vítání jsme byli celou vesnicí

Traktor přijel do vesnice s českou vlajkou

Všemi byla technika radostně okukována

Pro novou techniku je nezbytný obřad obětování berana ...

... „modlitba a hostina

Největší radost z mlátičky měly ženy

První mlácení

První zrno

První zrno